

РЕШЕНИЕ

№ 923

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Адриан Янев

Георги Бозуков

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10914** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от К. Ц. В. срещу Решение от 28.06.2021 г., постановено по НАХД № 3120/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 487144-F525746/02.01.2020 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 200 лева за нарушение на чл. 38, ал.1, т. 1 от ЗСч. В касационната жалба са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Касаторът счита, че неправилно районният съд е определил момента, от който започват да текат сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като изтъква, че регистрите са публични, поради което дружествата необявили своите отчети са били известни от първия ден на забавата. Твърди, че неправилно е ангажирана отговорност на дружеството. Алтернативно се навежда твърдение за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Претендира разности за двете инстанции.

Касаторът – [фирма] в съдебно заседание не се представлява. Депозизирана е молба за даване ход на делото по същество, поддържа касационната жалба и моли за отмяна на оспореното съдебно решение. Представено е и писмено становище.

Ответникът – ТД на НАП – С. в съдебно заседание не изпраща представител. Представена е молба за даване ход на делото и писмено становище, в което се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът представя заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна е установено, че [фирма], ЕИК[ЕИК] е търговец по смисъла на чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ. С оглед извършваната от него търговска дейност въззивникът се явявал задължен субект съгласно чл. 92, ал.2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за данъчен период – всяка финансова година да подава данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО в срок до 31 март на следващата година. Такава декларация била подадена на 31.03.2019 г., заведена с вх. № 2205И0066546/31.03.2019 г. по описа на ТД на НАП-гр. С., офис „С.“, като отразените в нея данни сочели нетни приходи от продажби за 2018 г., възлизащи на 40974,62 лв. Дружеството следвало и периодично да оповестява информация за дейността и финансовото си състояние чрез публикуване на годишния финансов отчет по електронната си партида в Търговския регистър към Агенцията по вписванията в срок до 30 юни на годината, следваща тази, за която се отнасят данните. За финансовата 2018 г. обаче задълженият субект не заявил за вписване и не представил за обявяване годишния си финансов отчет в нормативно предвидения за това срок, а именно до 01.07.2019г. /30.06.2019г. –неприсъствен ден/.

На 21.08.2019 г. в ЦУ на НАП била получена информация с писмо вх. № 12-00-316/21.08.2019 г., предоставена на основание чл. 38, ал. 11 от ЗСч, от Агенцията по вписванията относно юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет (ГФО) за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в срок до 02.07.2019 г. и такива, които не са подали декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч. Сред тях фигурирало [фирма]. С оглед установяване нейната достоверност била възложена проверка, в рамките на която била ангажирана и свид. Г. Й. Г. – на длъжност „старши инспектор по приходите“ при ТД на НАП – [населено място]. При наличните данни свид. Г. изпратила покана за образуване на административнонаказателно производство до дружеството-обект на проверка с изх. № 2205-141/30.09.2019г., която била получена на 30.09.2019 г. по електронен път чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес [електронна поща](#) с IP адрес: 188.126.11.37. С него управителят на въззивника бил поканен да се яви в 7-дневен срок от получаването му лично или да изпрати упълномощен представител в ТД на НАП – С. за съставяне на АУАН. На 14.11.2019 г. в ТД на НАП – [населено място], офис „С.“ се явил управителят на [фирма] - К. В.. При запознаване с публикуваните данни констатира, че дружеството не е подало в срок за вписване и

обявяване в Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенция по вписванията, годишния си финансов отчет (ГФО) за 2018 г. в законоустановения срок – до 01.07.2019 г., доколкото 30.06.2019г. бил неприсъствен ден.

В резултат на направените констатации на 14.11.2019 г. в присъствието на свидетелите Д. К. и А. Я., свид. Г. съставила АУАН № F525746/14.11.2019 г. срещу [фирма].

В него било отразено, че дружеството не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията – Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, годишния финансов отчет за 2018 г. в законоустановения срок – до 01.07.2019г. /30.06.2019г. - почивен ден/. Като накърнена материалноправна норма бил посочен текстът на чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството (ЗСч). В мотивите на акта органът по приходите отразил, че към момента на съставяне на АУАН дружеството все още не било подало заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на ГФО за 2018 г. Актът бил подписан от актосъставителя и свидетелите по него, като бил връчен на управителя на дружеството – К. В. на същата дата. В съответната графа от бланката на АУАН същата не вписала възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН в ТД на НАП-не било депозирано писмено възражение срещу АУАН .

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Приел е, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на дружеството. Изложени са подробни мотиви за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Отговорността на [фирма] е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч (в редакцията от 6 декември 2019 г.) „предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година“ Безспорно е, че касаторът е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч. В случая това е следвало да бъде – 01.07.2019 г. (30.06.2019 г. – почивен ден), а заявление за вписване и представяне за обявяване било подадено със значително закъснение, продължило към датата на издаване на процесното НП – 02.01.2020 г. възлизащо на 6 м., считано от 02.07.2019 г.

Нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, т.е. установеното по безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч следва да бъде скрепено с административнонаказателната норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. Съгласно нея „който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с

глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева“. Правилно АНО е приложил санкционната разпоредба, правилно е определена в законосутановения минимум в размер на 200 лв.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба, че не са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба, административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. При извършването на цялостната проверка, независимо от наличието на информационни бази на Агенцията по вписвания /АВ/, в които се съхранява информация за подадените финансови отчети, е нелогично при огромния брой задължени субекти и изтичащите срокове да се очаква от органа да извършва проверки за всички подадени финансови отчети. Съгласно т. 2 и т. 3 от задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административнонаказващ орган. В случая това е станало на 21.08.2019 г., когато информацията от АВ е постъпила в НАП. АУАН е издаден в тримесечния срок - на 14.11.2019 г. по чл. 34, от ЗАНН. За да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено, както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вменява някакво задължение, а е необходимо да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН започва да тече след установяване на всички елементи на административното нарушение и на авторството му. Правилни за правните изводи на районния съд в тази насока.

Споделят се изводите на въззивния съд и досежно липсата на предпоставки, налагащи приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално по своя характер и липсата на вредни последици не обосновава извод за маловажност. Наведеният довод за здравословното състояние на управителя на дружеството е неоснователен, доколкото същият е имал възможността да упълномощи друго лице за извършване на задължението, произтичащо от чл. 38, ал.1, т. 1 от ЗСч. В случая се касае за търговец, към когото законът поставя по-високи изисквания, включително и за публичност на неговата дейност. Следва да бъде отбелязано, че към датата на издаване на процесното НП, нарушението не е отстранено, а закъснението възлиза на 6 месеца. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, както и с оглед значимостта на обществените отношения, уредени със Закона за счетоводството.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно като краен резултат, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от горното, Административен съд - София град, втори касационен

състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.06.2021 г., постановено по НАХД № 3120/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав. ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.